

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

החלטה

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה

המבקשת להב 433

נגד
המשיבים
1. עופר גולן
2. יונתן אוריך
3. יוסי שלם
4. ישראל איינהורן

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד ד"ר חיים ויסמונסקי, עו"ד סגן ניצב צחי בן חמו, עו"ד מפקח שי רוזנטל
ב"כ המשיבים 1 ו-2 - עו"ד עמית חדד ונועה מילשטיין
ב"כ המשיב 3 - עו"ד איתן סבג
ב"כ המשיב 4 – עו"ד ליאור אפשטיין

פרוטוקול

עו"ד חיים ויסמונסקי:

מגיש לבית המשפט את הבקשה שנוגעת ל-4 המשיבים. בנוסף אני מגיש מכתב שברובו אין לנו רצון לחשוף אך אקריא חלקים ממנו. זה מכתב שאני חתום עליו שמסכם את ההגבלות שהפרקליטות מגבילה את החיפושים בפרשיה זו. מבחינתנו כל המגבלות, אני רוצה לחשוף מלבד מגבלה אחת. הדיון במעמד שני הצדדים נעשה ברצון הפרקליטות גם כן. כעת אומר מהם התנאים שאנו מבקשים. לאחר מכן, אבקש לטעון מספר טענות כלליות. לאחר מכן נבקש ליתן הסברים קצרים במעמד צד אחד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

עלה צורך חקירת ברור בגלל העובדה שמדובר ביועצים שהם בסביבות רהמ"ש. כמקובל בתיקים של אנשים שנמצאים בסביבתו של מי שנהה מחסינות. אנו שלא על פי החובה בדין, וזו מדיניות של הפרקליטות והיועמ"ש, שאנו מיישמים, אלו לא אנשים שנהנים לא מחסינות, או חיסיון – לרבות הלכה פסוקה. הם לא עיתונאים, הם לא עו"ד ולא לקוחות. בגלל העובדה שאנו מבינים שהם נמצאים בסביבות רהמ"ש, הם נוגעים בשולי החסינות. מן הטעם הזה, אנו מגדרים, לא בפעם הראשונה עשינו זאת, אנו מייצרים הגבלות.

אנו עוסקים באירוע של הטרדה (חברי קוראים לזה הטרלה) על פי נסיבות מחמירות על פי סעיף 249א', כי שניים חברו יחדיו או יתר. האירוע הוא שב-29.8.19 עומדת ניידת מתחת לביתו של עד המדינה בתיק 4000 שלמה מומו-פילבר, ומקריאה בקול ברמקול שנוגעות לעדותו. למיטב ידיעתי הוא לא היה בבית באותה עת, אך זה נודע לו מהטוויטר. בנוסף, שכנס אמרו לו שהיה אירוע זה והוא פנה למשטרה והתלונן. החקירה התגלגלה באופן שהוא ידע להצביע על מספר הרכב שהכריז זאת, החלה החקירה המשטרתית: הגיעו אל מי שהפעיל את הניידת ושותפו. קראתי את חומר החקירה, ובכללי שהם הופעלו על ידי אחרים, אולי תמורת שכר.

ככל שמתחילים להתגלגל לאחור, מתקדמים בקרב ובקרבה לרהמ"ש. חברי מזכיר לי שבהקלטה ששודרה 10 פעמים, מתחת לביתו, יש קול אישה ברמקול חזק. [מצטט]. לאחר מכן השמיעו הקלטה של חקירה שלו ברשות לניירות ערך.

במהלך החקירה ביקשו מחלק מהנחקרים את הסכמתם לעיין במכשירי הטלפון שלהם. שכן הסרט צריך להיות משודר לאחור. עד שמגיעים לחלק מהמשיבים שכאן – שקיבלו עידכון שהפעולה בוצעה. חלק מהם אכן מאשרים את ביצוע הפעולה לפני ולאחר מכן לאחר שבוצעה. על פי שיפוטי מסויג שלי, רואים שככל שעולים שיתוף הפעולה פוחת והתמונה מתרחבת. על כן, יש נחיצות אמתית לעיין במה שרלבנטי.

לשאלת בית המשפט – מהי ההנחה שנמצא במכשירים חומרים רלבנטיים – אני עושה שחלק מהאנשים תיעדו ושלחו והעידו על כך. זה מעורר צורך להסתכל, להפריך, לבדוק אם יש עוד מכותבים – ועל זה מבוקשת ההסכמה.

הבקשה לעין בטלפון מתועדת בהודעות המודפסות. כל הנחקרים פתחו את הטלפון, חלק מהנחקרים דפדפו בעצמם. כל הנחקרים פה מוזמנים טלפונית. הם לא נעצרו, לא "נפלו" או "קפצו" עליהם, ולכן הם יכלו להתייעץ עם עו"ד.

לגבי יוסי שלום – כשנשאל אם הוא מסכים הוא ביקש להתייעץ ולאחר מכן הוא אמר שהוא מסכים. חבריי יטענו ויצדקו בכך שאף אחד מ-4 הנחקרים, לא חתם על טופס הסכמה לחיפוש בחומר מחשב. על פי הלכת בן חיים ההסכמה צריכה לעמוד במספר דרישות – האחד – האם אתה מסכים, אתה לא חייב להסכים, וסירובך לא יעמוד לחובתך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

יש נוהל שלפיו יש טופס שגם אם יש חשד, עדיין בגלל שזה חומר מחשב ויש להחתיים אותו על טופס. זו עובדה מוסכמת שחבריי פנו ליועמ"ש ואמרו שהחיפוש לא היה בהסכמה. אני אומר שהטופס לא מולא. אני הדגשתי מספר אלמנטים שהיו בתיק. על כן, הטופס לא מולא. יש תיעוד של זה בחקירה. אם יש פגם - מה משקלו? אני סבור שבשלב דיוני זה, שעל פגם בסדר גודל זה... לשאלת ביהמ"ש מדוע לא בוקש צו לפני כן מביהמ"ש - זו חקירה מתגלגלת. הסברתי את השתלשלות ההליך.

לחבריי יש טענה לפגם. נו אומרים שעובדתית טופס לא מולא, ושם יש פגם משפטית - בוודאי שכרגע אנו באים באירוע מאפס. התפיסה לא צריכה צו על פי חסד"פ. מהבחינה המשפטית - יש חשד להטרדה של עד מדינה מרכזי. יש נחיצות חקירתית ממשית כדי לראות אם לפתח או לאמת את החקירה.

בגלל ההכרה שלנו במעמד אנשים אלו, ביקשנו לקבוע מגבלות: יערך עותק פורנוזי מלא של הטלפונים שישמר על ידי המשטרה, והכוונה היא מותר יהיה להסתכל בקבצי וידאו וקול בתאריכים אלו, ולהודעות ווטספ, שבין התאריכים 28-30 באוגוסט.

וזאת לשם סיבות שונות. יאסר על המשטרה לעיין אלא במה שביהמ"ש יתיר. אנו מבקשים שמי שיעשה זאת יהיה שוטר בעל תפקיד מתאים שיהיה ממודר. לאחר סינון זה, אנו מבקשים שביהמ"ש ימייין את החומרים הרלבנטיים ואם בית המשפט לא יוכל לעשות זאת, אותו שוטר יעשה זאת. בית המשפט יחליט במה מותר ומה אסור לשימוש. יובהר, שכל מה שרלבנטי הוא רק עניין הטרדת העד. בכל מקרה, אנו הגבלנו את המשטרה לבקשה שכל חומר הקשור לפעילות פרלמנטרית, או לתכנים העונים לחסיון יחסי עו"ד-לקוח ...

אנו מבקשים מביהמ"ש לבצע את הבדיקה ולהחליט. לאחר תום החיפושים הטלפונים יוחזרו לבעליהם.

יש עניין של כלל הראיה הטובה ביותר והתפתחויות שונות בחקירה - החומר יוחזק בכספת ויאסר לעשות בו כל שימוש. בית המשפט ינהל את האירוע ומאומה לא יקרה ללא אישורו.

מפקח שי רוזנטל עונה לשאלות עו"ד עמית חדד:

- ש. ממתי החקירה הזו מתנהלת?
- ת. מיום התלונה - 4.9.19.
- ש. תאשר שלפני שעופר גולן נחקר ב-23.10 - לא היה לכם צו שיפוטי לתפוס לו את הטלפון ולעיין בו?
- ת. אין צווים.
- ש. תאשר שמה שאמרת נכון גם לגבי החקירה של אוריך - לא היה צו לתפוס ולחדור לטלפון?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

- ת. מאשר.
- ש. **בית המשפט שאל וגם אני מדוע לא פניתם לפני חקירת עופר גולן לקבל צו?**
- ת. ברגע שהתגבשה אינדיקציה שקיים חומר שעשוי לשמש כראיה באחד הטלפונים – הוא נתפס. סמכות התפיסה אינה מותנית בצו שיפוטי. היה עוד נחקר שגם הוא כשהגיע לחקירה ביקשנו לעיין בטלפון. נחקר אחר, כשהתגבשה האינדיקציה – ביקשנו צו מביהמ"ש.
- ש. **מתי נוצרה האינדיקציה לעין בטלפון של עופר גולן?**
- ת. על פי החקירות... מפנה למספר מזכרים שהאינדיקציות ברורות.
- ש. **האם האינדיקציה היתה לפני החקירה של עופר ?**
- ת. כן.
- ש. **אם היתה אינדיקציה לפני החקירה של עופר גולן למה לא ביקשתם צו מביהמ"ש – על פי החוק?**
- ת. האינדיקציה היתה על פי עדות של מעורב אחר בתיק ולכן כשהגיע החשוד לחקירה ביקשנו לבצע פעולה זו. כשהבנו כשהיא קיימת – עצרנו ותפסנו.
- ש. **ז"א שידעתם מראש שאתם הולכים לעיין לו בטלפון ובכל זאת לא פניתם לבקש צו?**
- ת. נכון.
- ש. **ובכל זאת – ביקשתם ממנו ללכת לרכב להביא את הרכב בליווי סני"צ?**
- ת. נכון. זה היה לפני שהחלה החקירה.
- ש. **אמרתם לו שהוא לא חייב להביא את הטלפון? שיש לו זכות לסרב?**
- ת. אני בודק.
- ש. **תאשר שעופר לא הלך חופשי לרכב להביא את הטלפון אלא שסני"צ ליווה אותו?**
- ת. נכון.
- ש. **תאשר שאותו סני"צ דרש מעופר לפתוח את הנייד שלו ולאפשר לחוקרים לעיין בתכתובות?**
- ת. אותו נחקר נכנס לחדר קיבל את זכות ההתייעצות ואז נחקר. התבקשה הסכמתו לפתוח את הטלפון.
- ש. **תאשר שבשום שלב לא נאמר לו כי נתונה לו הזכות לסרב לחיפוש ואם יסרב – זה לא יזקף לחובתו?**
- ת. מגיש לבית המשפט את החקירה. בגלל רגישות החקירה, הרי החוק לא מחייב תיעוד של החקירה, ולכן על אחת כמה וכמה שאנו מתעדים את החקירות זה בשביל שהחקירות לא יהיו במחשכים ושיהיה פיקוח ונתונים לביקורת. לא נאמר לו שאם הוא יסרב הדבר עשוי להיזקף לחובתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

- ש. **תאשר שגם שעופר נתן הסכמתו הוא נתן הסכמה לעיין בתכתובות הקשורות לאירוע?**
- ת. זה מה שהוא התבקש – שיתן לעיין בתכתובות מיום האירוע.
- ש. **תאשר שמי שעיינה בטלפון היתה חוקרת בדרגת פקד.**
- ת. נכון.
- ש. **תאשר שכשהיא הסתכלה בטלפון – היא צילמה ותיעדה?**
- ת. איני מאשר.
- ש. **היא תיעדה בצילום את מה שראתה בטלפון ?**
- ת. היא אכן תיעדה וצילמה אבל את ההודעה הספציפית שקשורה לאירוע.
- ש. **תאשר שהראיה שקושרת את הלקוח מצולמת מתועדת בידכם ?**
- ת. אחת הראיות.
- ש. **אז לשם מה נדרש צו?**
- ת. זו לא הראיה היחידה על פי כלל הראיה הטובה ביותר. אנו צריכים להידרש לכל אותם תכתובות כפי שפירט חברי.
- ש. **תאשר שהאינדיקציה שלכם שיש עוד חומר נובעת ממה שראיתם בתוך הטלפון?**
- ת. לא מאשר. ברגע שהחשוד ביקש להפסיק את העיון – הוא הופסק.
- ש. **תאשר שהגעתם לבית המשפט בעקבות דברים שראיתם בשלב זה בטלפון?**
- ת. לא מאשר. התחלנו לראות את התכתובות של אותו יום האירוע אך החשוד ביקש להפסיק זאת. וברור שיש תכתובות נוספות כי אתה רואה שהשרשור לא הסתיים.
- ש. **ממה אתה מבין?**
- ת. כי כשאתה רואה שהשרשור אינו מסתיים אתה מבין שהוא נמשך.
- ש. **תאשר שכשאתה אומר אתה רואה אתה מבין שהשרשור לא נגמר?**
- ת. אתה מבין שהוא לא הסתיים.
- ש. **איפה ?**
- ת. אני יכול להציג לבית המשפט את דו"ח החוקרת... זה מתוך הטלפון שאני מבין.
- ש. **תאשר שאותה פקד עיינה בתכתובת בין עופר ליאיר נתניהו. היא פתחה את התכתובות הזו?**
- ת. מגיש לבית המשפט מסמך ומפנה לסעיף 14. החוקרת אכן הבחינה בקיום צ'אט שכה, ופנתה לעופר ושאלה האם הוא לא מסכים כלל לבדיקת הצ'אט, או אינו מסכים בכלל להסכם ביצוע הבדיקה, הוא אמר בשלב זה שאינו מסכים ולכן הטלפון נסגר.
- ש. **ביקשו ממנו הסכמה ליום הספציפי ולשיחה ספציפית, ואז החוקרת פתחה ללא רשות את הצ'אט עם אירי נתניהו, וכשהוא ראה שהיא מסתכלת בזאת, אז התקיים השיח הזה והעיון בטלפון הסתיים?**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 19-10-51782 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51796 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51791 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51787 להב 433 נ' .

- ת. אני ראיתי תיעוד החקירה.
- ש. אני אומרת שהיא קודם כל נכנסה לצ'אט ואז כשהוא ראה התנהל השיח הזה. אני יודע זאת בוודאות. מזמין אותך לתקן את תשובתך.
- ת. היא נכנסה לצ'אט בכדי להגיע לאותו יום של העבירה. היא נכנסה לצ'אט כדי לבדוק אם יש בו יותר מהודעה אחת.
- ש. יש תיעוד לכל ההודעות שהיא ראתה?
- ת. מה שצולם מונח בפני בית המשפט. כעת אגיש לו.
- ש. בדו"ח הסודי יש משהו שקשור למה שיצא מהטלפון – ציטוטים, הפניה לתכתובות?
- ת. כן. בפני בית המשפט.
- ש. תאשר שבמהלך החקירה עופר נשאל על ההודעות שהופקו, הוצגו - מהטלפון שלו?
- ת. בוודאי.
- ש. תאשר שאותה פקח לא חוקרת מחשבים מיומנת?
- ת. נכון.
- ש. תאשר שיונתן אוריך הגיע לחקירה 4 ימים לאחר חקירת עופר ובעקבות המידע שהופק מחקירתו וליתר דיוק מהשיחה שאותה פקד ראתה בין עופר ליאיר נתניהו?
- ת. החשוד אוריך הוזמן לחקירה על סמך הראיות והחשד הסביר שהתגבש.
- ש. אבל לא הזמנתם אותו לפני עופר. חברך הסביר שהחקירה "טיפסה" למעלה, אז בעקבות עופר הצמדתם את יונתן? אני אומר שהגעתם ליונתן בעקבות חקירת עופר.
- ת. לא. יש עוד ראיות. החשד התגבש בעקבות עוד ראיות.
- ש. תסביר מדוע אוריך נחקר ב-27.10 ולא במועד בו עופר נחקר?
- ת. יש שיקולי חקירה שביהמ"ש וחברי יכולים לקבלם, בעיתוי הספציפי מתי להזמין חשוד.
- ש. תאשר שבחקירת אוריך הוצגו לו ממצאים, כולל הודעות מהטלפון של עופר וגם מהטלפון של שרוליק?
- ת. אכן הוטח בו שקיים חומר כזה. אכן הוטח בו חומר הצ'אט.
- ש. תאשר שהאנדיקציה לגבי מעורבות אוריך הן הודעות של מעורבים אחרים ושל עופר שהוביל אתכם למסקנה שיש מספיק ראיות לחקור את אוריך?
- ת. בפני בית המשפט.
- ש. תאשר שעופר שיתף פעולה בחקירה וענה על השאלות?
- ת. מאשר. החשוד ענה על השאלות שנשאל ושיתף פעולה עד הרגע שבו החליט שהוא לא מתיר לנו את העיון וחוזר בו מהסכמתו. אז הפסקנו את העיון.
- ש. תאשר שלאחר שהוא ביטל את הסכמתו לעיין בטלפון שלו, אגב, בעקבות שיחה שלו עם עו"ד הוא חזר בו מהסכמתו – החקירה הופסקה והסתיימה?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

- ת. לא. ברגע שהוא הביע חוסר הסכמה וחזר בו מהסכמתו, קיבל זכות היועצות נוספת.
לאחר מכן נשאל עוד שאלות ורק אז החקירה הסתיימה.
- ש. תאשר שבמהלך חקירת אוריך אותה פקד ביקשה ממנו לפתוח את הטלפון שלו כדי לעיין בו?
ת. חיובי.
- ש. תאשר שגם יונתן מעולם לא חתם על מסמך לפיו הוא מסכים שתחפשו לו בנייד?
ת. אמת
- ש. תאשר שאף אחד מצוות החקירה אמר ליונתן שיש לו את הזכות לסרב לחיפוש בטלפון ושזה לא יפעל לחובתו?
ת. מאשר.
- ש. תאשר שמי שעיינה בפועל בטלפון היא אותה פקד?
ת. ברור. העיון התבצע בחדר החקירה ביחד עם החשוד, כשבחלק מהזמן הוא החזיק בידו את המכשיר.
- ש. תאשר שאותה פקד התחייבה בפני יונתן שהיא תעיין רק בתכתובות הקשורות לחשדות, ולמעשה אמרה לו שהם יעיינו רק ביום הספציפי?
ת. לא מכיר התחייבות כזו מצידה.
- ש. זה אומר שהיא הסתכלה גם על דברים אחרים?
ת. אני לא מכיר התחייבות כזו.
- ש. אני אומר שהיא הסתכלה על תכתובות שלא קשורות לאירוע ואף שאלה עליהן שאלות?
ת. לא מאשר. מפנה את בית המשפט לשורה 148 בחקירתו, עד לרגע שהוא מביע את חוסר הסכמתו ויוצא להתוועצות עם עו"ד.
- ש. למה לא הבאתם את אותה פקד לפה??
ת. יש שיקולי חקירה. אני מייצג את המשטרה. אני יודע מצוין מה היה.
- ש. תאשר שאותה פקד עיינה בתכתובות חודש לפני ואחרי האירוע?
ת. אני לא מאשר את זה.
- ש. כמה עמודים גליון החקירה?
ת. בפני בית המשפט. 11 עמודים. גליון החקירה משקף מהמנה את כל מה שמתרחש בחדר החקירה.
- ש. כמה שעות נחקר יונתן אוריך?
ת. כ-5 שעות.
- ש. תאשר שאותה פקד יצאה מחדר החקירות עם הטלפון של יונתן?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 19-10-51782 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51796 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51791 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51787 להב 433 נ' .

- ת. היא היתה עם עוד חוקר. החוקרת הלכה לכיוון הדלת, פתחה את הדלת, עמדה במפתן הדלת כשהיא פתוחה, החשוד ראה את החוקרת והחוקר משוחחים ביניהם במשך 13 שניות וחוזרים לחדר החקירה. מדובר בשיח של שני חוקרים שלא יצאו מהחדר.
- ש. **תאשר שבזמן שהיא התסכלה בתכתובות בטלפון היא הקלידה לקבוצת טלגרם שהיא חברה בה שנקראת "השלמות 4000"?**
- ת. אותה חוקרת דיווחה למפקדיה מחדר החקירה. לא מדובר בקבוצת טלגרם, אלא אפליקציה מסווגת של המשטרה בה ניתן להעביר חומר מסווג.
- ש. **יש לך תיעוד להראות לבית המשפט מה הקלידה הפקד באפליקציה?**
- ת. מדובר בדיווח של החוקרת למפקדיה וזו תרשומת פנימית.
- ש. **איך קוראים לקבוצה? אני אומר שקוראים לה "השלמות 4000"**
- ת. איני יכול לאשר זאת.
- ש. **שי, אתה חבר באותה קבוצה שנקראת "השלמות 4000"?**
- ת. כן.
- ש. **אתה יכול להראות לבית המשפט את מה שנכתב בקבוצה זו על ידי אותה פקד באפליקציה?**
- ת. אני סבור שאין בדיווח הזה דבר וחצי דבר.
- ש. **אני עומד על כך שביהמ"ש יראה את מה שהפקד דיווחה באותה קבוצה. אלו חומרי חקירה שמתעדים בקבוצה סודית...**
- ש. **שי, מה כתבה אותה חוקרת בקבוצה?**

עו"ד חיים ויסמונסקי:

כל קו הטיעון הזה שעכשיו מנסה אגב הליך בבקשה לחדירה בחומרי מחשב, יש לשים את הגבול של בית המשפט לחקירה זו.

- ת. בשלב זה אני מבקש שלא להשיב על השאלה ולא להראות לבית המשפט, הגם שככל שקיימת חקירת מח"ש, אני מבקש שגם חקירת מח"ש לא חלילה, תשובש. על כן אבקש שלא להשיב על השאלה.
- ש. **ההודעות באותה קבוצה נמחקות אוטומטית?**
- ת. לא יודע. איני גורם טכני.
- ש. **אני אומר שזו קבוצת טלגרם שנמחקת אוטומטית ונרשמו שם דברים שאינם רלבנטיים לחשד הנחקר, ונרשמו דברים שקשורים לחקירת רהמ"ש?**
- ת. אתה טועה. אמרתי שלא מדובר בקבוצת טלגרם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

- ש. האם ההודעות נמחקות באופן אוטומטי?
ת. אם מישהו מוחק אותם אז כן ואם לא – אז לא.
- ש. חברי עו"ד חיים ויסמונסקי אמר שהנחיית פרקליט המדינה היתה להגיש בקשה במעמד 2 צדדים ומדוע בסוף הוגשה בקשה במעמד צד אחד?
ת. בקשה לפי סעיף 23 מוגשת במעמד צד אחד. מפנה לפרוטוקול מאמש בו קצינת החקירות אומרת ומצהירה לבית המשפט שלמען הזהירות הגשנו בקשה במעמד צד אחד והמשיבים יודעים על ההליך כי היחידה עמדה בקשר עם המשיבים ועם באי כוחם, ניסינו להגיע להסכמות עם הסנגורים כדי שהבקשה תוגש בהסכמה. משלא הושגו ההסכמות – הוגשו הבקשות.
- ש. תאשר שיונתן השיב לשאלות החוקרם ושיתף פעולה?
ת. הוא השיב לשאלות הביע הסכמתו לעיון בטלפון וכאשר חזר בו מההסכמה החקירה הופסקה.
- ש. תאשר שיונתן אמר שלא היתה כל כוונה להטריד את פילבר והם חברים עד עצם היום הזה?
ת. אני יכול לאשר את מה שאמר אך איני יודע אם יש קשר חברי.
- ש. תאשר ששאלתם את עד המדינה אם הוא בקשר חברי עם יונתן, וזאת על פי טענתו של יונתן?
ת. עד המדינה לא נחקר לאחר חקירת יונתן.
- ש. אני מציג את כתב הערובה של יונתן. תאשר שבעמ' 3 כתוב שנאסר על יונתן ליצור קשר בכל דרך שהיא או להיפגש עם מעורבים בפרשה ל-30 ימים. מאשר?
ת. אכן.
- ש. אתה מודע לכך שלעד המדינה יש חשבון טוויטר?
ת. כן.
- ש. רוצה להציג לך תגובה שנכתבה בחשבוננו – ושם נכתב ש"...." [מצטט] תאשר שבעקבות פרסום זה בטוויטר לא פתחתם בחקירה?
ת. לא הוגשה תלונה על ידי עד המדינה בהקשר של הודעה זו. אני אישית פעם ראשונה רואה זאת.
- ש. יש הודעה נוספת מה-18.9. [מצטט] תאשר שגם בעקבות ציוץ זה לא פתחתם בחקירה?
ת. לא הוגשה תגובה.
- ש. יש עוד תגובה מהטוויטר [מצטט] תאשר שגם זה לא נחקר?
ת. לא הוגשה תלונה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 19-10-51782 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51796 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51791 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51787 להב 433 נ' .

- ש. אני הלכתי והסתכלתי על תגובות בחשבון עד המדינה ואני אומר שלא צריך תלונה על כך. יש פה עשרות רבות של דברים נוראים ובכל זאת לא בדקתם זאת.
- ת. לא הוגשה תלונה.
- ש. האם הגיע לאזור מגורי עד המדינה הגיע רכב שנחזה להיות מחסידות ברסלב וקרא קריאות בענייני עד המדינה?
- ת. כן. מפנה את בית המשפט למסמך ספציפי, בשים לב שגם החשודים התייחסו להיכן לשלוח את אותו רכב ובהקשר זה אומר שמתוכן הודעת הציאט שהפניתי את בית המשפט מתגבשת ידיעת החשודים לגבי שליחת הרכב לביתו או לכיוון משרדו.
- ש. תאשר שההודעה הושגה תוך כדי חיפוש בטלפונים?
- ת. נכון. לשאלת בית המשפט אם היו הולכים למשרדו – זה גם היה הטרדת עד. עצם זה שהחשודים הביאו בחשבון להיכן לשלוח את הרכב מגבש לטעמנו את המודעות בדבר ביות המעשה – מעשה פלילי.
- ש. תאשר שעד המדינה לא התלונן על האירוע הזה אלא דיווח עליו?
- ת. אני מקריא את השורה הראשונה מהודעתו: "הגעתי לפה כדי להתלונן על הטרדה".
- ש. ב-27.8 במהלך תקופת הבחירות הכתב גיא פלג פרסם קטעים מתוך עדות עד המדינה פילבר. אתה מודע לזה?
- ת. מודע לזה.
- ש. תאשר שבעקבות מה שפלג פרסם, פוליטיקאים רבים השתמשו בטקסט הזה וניסו לנגח באמצעותו את ראש הממשלה במהלך קמפיין הבחירות?
- ת. אני לא מודע לזה.
- ש. תאשר שפילבר לא היה בבית באותו זמן?
- ת. מאשר. והוא לא שמע את הדברים בזמן אמת.
- ש. תאשר שהסרטון שמתעד את האירוע נשלח לאנשי תקשורת, וכך ראה את זה עד המדינה פילבר?
- ת. מפנה את בית המשפט להודעת עד המדינה, שורה 13, שבו הוא אומר שהוא נחשף לראשונה לסרטון מהרשתות החברתיות.
- ש. ראית אי פעם שמי שמטריד עד מתעד זאת בווידאו ושולח לכתבים שיפיצו בטלויזיה?
- ת. לשיטתך מדובר באירוע היתולי ולשיטתנו הוא אירוע חמור. הטרדת עד בנסיבות מחמיות היא עבירה שפוגעת בהליך השיפוטי ומצדיקה אכיפה קפדנית.
- ש. תאשר שעופר גולן הוא דובר משפחת נתניהו והיה מנהל קמפיין הליכוד בשתי הבחירות האחרונות?
- ת. הוא דובר הליכוד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 19-10-19 51782-10 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-19 51796-10 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-19 51791-10 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-19 51787-10 להב 433 נ' .

- ש. תאשר שהטלפון שלו הוא של הליכוד?
- ת. איני יודע.
- ש. תאשר שיונתן הוא דובר מפלגת הליכוד?
- ת. משנת 2015.
- ש. תאשר שגם הטלפון של יונתן הוא של הליכוד?
- ת. לא בדקתי.
- ש. תאשר שיונתן אוריך ועופר גולן מדברים בטלפון הנייד שלהם רבות עם עיתונאים?
- ת. אני מניח שמתוקף תפקידם.
- ש. תאשר שמתוקף העובדה שהם מלווים את ראש הממשלה הם מדברים עורכי הדין של ראש הממשלה?
- ת. מניח שכן ולכן המתווה המוצע בפני בית המשפט מתייחס לכך.

עונה לשאלות עו"ד איתן סבן:

- ש. לגבי העבירה עצמה – כשהחלטתם להזהיר את הלקוח שלי ואת שאר המעורבים – אתם הזהרתם את הלקוח שלי או מי מהחשודים בהטרדת עד בנסיבות מחמירות?
- ת. החשודים נחשדו בהטרדת עד ובקשירת קשר לביצוע פשע.
- ש. הם הוזהרו בגין עבירת עוון בלבד?
- ת. כן. עם התפתחותה חקירה וככל שיעלה צורך להחשידם בעבירות נוספות כך יבוצע.
- ש. האם התיק מלווה על ידי הפרקליטות?
- ת. יש פרקליטות מלווה. שנית, ההליך הזה לאחר שנדרשנו אליו החלטנו שהוא יהיה במעמד שני צדדים, והחלטנו שאנו נתייצב.
- ש. אתה יודע מה הנסיבות המחמירות שמציין סעיף 249 לחוק?
- ת. אני יודע מצוין – על פי דרישות החוק.
- ש. האם יש טענה שאחד מהמעורבים חלילה נשא נשק באירוע?
- ת. אין טענה כזו.
- ש. אתה מודע לכך שהדרישה לנסיבות מחמירות היא שיהיו שניים או יותר נוכחים פיזית במקום?
- ת. לא נכון. הסעיף אומר או שחברו יחדיו לביצוע מעשה על ידי אחד או יותר.
- ש. מתי הלקוח שלי נחקר?
- ת. ב-27.10.
- ש. מתי עלה החשד לכאורה לגביו?
- ת. ימים לפני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 19-10-51782 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51796 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51791 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51787 להב 433 נ' .

- ש. בעקבות מה?
- ת. בעקבות חקירה.
- ש. הלקוח חשוד בעקבות היותו יועץ לראש הממשלה?
- ת. הלקוח חשוד בגלל מעשיו ומודעותו למעשיו.
- ש. אתה מייחס ללקוח שלי מעשים – איזה מעשים?
- ת. של הטרדת עד.
- ש. תאשר שגם הלקוח שלי התבקש לתת את הטלפון שלו לחיפוש?
- ת. בוודאי. הוא התבקש ואף הסכים. החשוד אכן התבקש. הוא קיבל זכות היועצות והסכים. חזר לחדר החקירה והסכים.
- ש. תאשר שכמו לגבי המעורבים האחרים מעולם לא נאמר לו שיש לו זכות לסרב?
- ת. לא נאמר לו – זה נכון. הא ביקש להיוועץ בעו"ד. יצא ודיבר איתו. חזר והביע את הסכמתו.
- ש. כלומר התשובה היא לא? שלא נאמר לו שיש לו זכות לסרב?
- ת. ההסכמה שלו היתה לאחר שהוא קיבל את הייעוץ.
- ש. בלי שהזהרתם אותו?
- ת. הוא הסכים לאחר היועצות.
- ש. מי שעיין בטלפון שלו זו אותה פקד?
- ת. כן.
- ש. האם אותה חוקרת אמרה לו שהיא מתכוונת לתחם את החיפוש לימים, סוג מסמכים או כל תיחום שהוא?
- ת. החוקרת ביקשה את הסכמתו כשאמר שהוא רוצה להתייעץ וניתנה לו הזכות. העיון לא היה מתוחם.
- ש. לא היה רעיון או הנחיה לתיחום?
- ת. אתה טועה. מפנה לשורה 137 ואילך בגליון החקירה וניתן לראות שאנו מתייחסים לתאריכי האירוע בלבד.
- ש. גם אם אתה מתייחס לתאריכים – אתה לא מתייחס לסוג מסמכים, קבוצות, אני אומר שכל המנגנון שיכול לכלול פיקוח או בקרה לא יכול היה להתקיים באותו חיפוש שהפקח ערכה?
- ת. מפנה לגליון החקירה לפיו החוקרת וגם החשוד התייחסו לתאריכים הספציפיים.
- ש. האם המסמכים או החומר שעניי החוקרת סרקו צורפו כמסמכים להודעה כך שניתן לראות מה בדיוק היא ראתה?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

- ת. מגיש לבית המשפט דו"ח שנכתב בעקבות חקירתו והסכמת החשוד לעיון בחומר החקירה.
- ש. אתה יכול היום לומר שאותה חוקרת לא עיינה בשום מסמך בטלפון מלבד המסמכים שנסרקו וצורפו כאן?
- ת. כל מה שהחוקרת ראתה רשום בדוח החוקרת.
- ש. האם החומר שהועבר לבית המשפט עבר גם כן לקבוצה אחרת או שנשמר במאג מידע כלשהו?
- ת. החומר הוא חלק מתיק החקירה.
- ש. החומר מצא דרכו החוצה ?
- ת. אתה חושד שהמשטרה מוציא חומרים החוצה?
- ש. לגבי התלונה – האם התלונה הוגשה בעקבות שיחה כזו או אחרת עם גורם אכיפה שאמר לו שיש סרט.
- ת. התלונה בפני בית המשפט. אנו בקשר מתמיד ועקבי עם כל עדי המדינה. יכול להיות שזה עלה בשיחה מקדימה.
- ש. אתה מסכים אתי ששיחות מסוג זה של עד מדינה שפונה לגורם אכיפה מוסמך חייבות להיות מתועדות?
- ת. בוודאי. הן נמצאות בתיק ההפעלה של העד.
- ש. האם גורם משטרה, עודד או אפילו הסביר גם בלי לעודד, לעד המדינה שעליו להגיש תלונה בעקבות ההפניה לאותו סרטון?
- ת. התלונה של עד המדינה לפני בית המשפט. אני מנסה להשיב הכי רחב שאני יכול.
- ש. נכון שמשטרת ישראל, ככזו שחפצה בהפללת ראש הממשלה וככזו שעשתה מאמצים מירביים לגייס את פילברג כעד מדינה, יש לה אינטרס בהגשת התלונה הזאת?

ב"כ המבקשת:

אני מוחה על החלק הראשון של השאלה.

ממשיך להשיב לשאלות ב"כ:

- ת. האינטרס היחידי של משטרת ישראל הוא להגיע לחקר האמת.
- ש. הובטחה לעד המדינה טובת הנאה כלשהי בעקבות התלונה הספציפית הזאת?
- ת. לא.

משיב לשאלות עו"ד אפשטיין:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

- ש. **אנו מדברים על סוליק, הודעתו לפני בית המשפט?**
- ת. אני מציג את החקירה מיום 24.10.2019.
- ש. **עשה את ההתאמה לחקירתו של מר חדד, החקירה הנגדית. סוליק מתייצב לבקשתכם ומתייצב בחדר החקירות?**
- ת. כן.
- ש. **הוא מוזהר?**
- ת. כן.
- ש. **ודי מהר משמח את לב החוקר למשמע גרסתו?**
- ת. שמחה זו פרשנות.
- ש. **"משמח", כי הוא מציג את הקשר בין פעולה פשוטה מאוד, לא מורכבת לחשיפה ומתאר?**
- ת. הוא משיב לשאלות שנשאל כפי שביהמ"ש רואה בגיליון החקירה.
- ש. **התשובות הן אינפורמטיביות, הוא מספר שקבצים עברו ושביצעו?**
- ת. אמת.
- ש. **לבקשת החוקרים אותו מודל שחברי הציג, אותו מודל מבחינת האיום הראשוני בטלפון?**
- ת. אמת.
- ש. **הוא מציג ולאחר מכן הטלפון שלו מתועד באמצעי אחר, נדמה לי שמביאים מצלמה אחרת שמצלמת את המסך שלו?**
- ת. כן, זה לפני בית המשפט.
- ש. **אז קרה אותו הדבר בשלב ההוא ונדמה לי שקורה יותר מזה בסוף החקירה, כשהוא ואני מביעים רצון לציית לוותר על עדים או לא משנה מה בשלב הזה.**
- ת. נכון.
- ש. **מאחר והיום אני מבין, בסוף התהליך, שנתבקש צו מאוד מוגדר וספציפי, כמה פער יש בין כזו "שמחה" כשהראה לכם את היכולות שלו לבין הצו שמבוקש על ידך?**
- ת. אנו לא יודעים ולכן המתווה שהציע עו"ד סמולסקי הוא מאוד מדויק. הנחיצות קיימת. אנו רוצים לוודא שאין ראיות נוספות או אינדיקציות נוספות בטלפון או מעורבים נוספים ורוצים להביא את כלל הראיה הטובה ביותר לפני בית המשפט. בוודאי שהנחיצות קיימת.
- ש. **כלל הראיה הוא בעיה קשה בתיק?**
- ת. לא בתיק הזה אני מכיר מקרים שרצינו להחזיר טלפון וחשודים שהיו מעורבים ביחד עם אותו חשוד, התנגדו.
- ש. **זה רמז שלא תחזירו לו את הטלפון. כלל הראיה, בית המשפט הבין את עוצמתו.**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

אז אמרת שיש קושי עם כלל הראיה; שיש רצון בטלפון של שרוליק להעמיק את החשיפה?

- ת. יש רצון להגיע לחקר האמת.
- ש. חקר האמת זה חשוב באינקוויזיציה הספרדית.
- ת. יש רצון לנו כמשטרה להגיע לחקר האמת ולבדוק כל מה שנמצא שם. לכן הוגשה הבקשה הזאת היום.
- ש. ראיתם תיקים בחיים, הוא מסר כל מה שהוא יודע, בהודעה. על סמך מה החשד שלאיש הזה עוד משהו שם?
- ת. אני מפנה את בית המשפט. יש סעיף 1 וסעיף 2 בתוך המתווה, אותו לא חשפנו וביהמ"ש התבקש לאשר את איש החשיפה. אני מזכיר, גם עד ששיתף פעולה, היו הרי עוד חיפושים, הכל היה בסדר והחזירו לאחר מכן. אפשר להתחיל היום, אם יתנו את הסיסמאות לטלפונים וזה ייקח יותר מהר.
- ש. הם נתנו את הסיסמאות.
- ת. לא רשמנו את הסיסמאות, הם פתחו בעצמם. בית המשפט רואה אלפים של תיקים כאלה שלוקחים את הטלפון, מעתיקים, עוד לא ביטלו את כלל הראיה וטוענים אליו והוא פורמאלית מחייב – יש שיקולים ואנו עושים את המינימום.
- ש. יש לנו נחקר שמסר עובדתית את הפעולות שהוא מבצע ואמר שזו עבודתו, שזה מה שהוא עושה ועשה במקרה הזה. עד פה נכון?
- ת. כן.
- ש. וגם שיתוף פעולה של אזרח, גם הביא חיזוקים לגרסתו בהתכתבויות בטלפון שלו. אמר בעל-פה שדיבר עם זה וזה על כך וכך ולראיה הטלפון. נכון?
- ת. כן.
- ש. למרות זאת אתם בעמדה היום שאתם עדיין עם חשד סביר שיש משהו שרוליק לא מסר או ירחיב את מעורבותו בתיק הזה?
- ת. הסברנו. הנחיצות של החיפוש בטלפון, גם של החשוד הזה ששיתף פעולה כמו חשודים אחרים ששיתפו פעולה היא קיימת ואי אפשר לבטל או לאיין אותה, בזה שהוא אכן נתן לנו את הטלפון וצילמנו. יש תמונות והמתווה מתייחס אליו.

ב"כ המבקשת מסכם:

נבקש להיעתר לצו. אנו חוזרים על הבקשה וחושבים שאנו מביאים כאן היום לבית המשפט בקשה מאוזנת, מדודה, כמקובל כפי שעשינו בעבר ובתי משפט אישרו, בעניינם של אנשים שהם יועצי תקשורת, עוזרים פרלמנטריים. הקבוצה הזאת היא קבוצה שהחוק לא מעניק לה חסינות, לא מעניק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

לה חיסיון ובכל זאת אנחנו בעידן של פרקליט המדינה הנוכחי והיועמ"ש הנוכחי ואני מכיר את כל התיקים האלה – יש מדיניות ברורה שאומרת שהחיפוש יהיה מפוקח ומונחה במגבלות של הפרקליטות, בדרך כלל בכתב ונציג את המגבלות האלה שהן קפדניות במיוחד, נעתיק מגבלות ממטריה משפטית של האזנות סתר שהיא רגישה יותר ונייבא אותה.

מדובר בבקשה לארבע מכשירי טלפון, לקציבת זמן של 3 ימים ואך ורק לאפליקציות להעברת מסרים וקבצים ותמונות שנוצרו במכשיר.

כיוון שמבחינה טכנית התהליך הפורנזי הרגיל בכל תיק, גם בתיקים הרגישים והכי רגישים, אנו אומרים כך: תמיד התהליך מתחיל בפריקה מלאה של המכשיר בגלל כלל הראיה הטובה ביותר, בגלל שתהא אחר כך טענה לפגם ואולי לפעמים תוך כדי החקירה ירצו לבקש מביהמ"ש, לא לבד, מביהמ"ש להרחיב את הצוהר על-פי הנחיה שלו ועשינו את זה בתיקים רגישים וזאת למה? כי התפתחה החקירה וזה המצב שאנו נמצאים. אנו לא בסוף החקירה, אלא באמצעה.

אשר לפגמים – הייתי שותף לשיח שהחל אחרי הפניה של חברי, עו"ד מיטשל וחדד ופנו ליועמ"ש ושמעתי שהוגשה תלונה למח"ש היום אחה"צ. יש חשש לפגמים וחרוג שיש אמירה כבר עתה של משרד המשפטים לגבי בירור שצריך לעשות ואני יכול להגיד שהם לא פעלו על-פי הטופס. יש מדרג נורמטיבי, לפי החוק לא קשור. עשיתי טעות, כי בית המשפט אמר לי והבנתי שלא היתה כל התמונה, אז אחזור – לא עבדו לפי הנוהל, הכוונה שלא קיימו שניים מתוך שלושת אבני היסוד המופיעים בהלכת בן חיים. האבן הראשונה זה אתה מברר הסכמה, שואל האם מסכים; השניה זה שאתה אומר שאתה לא חייב להסכים; השלישית זה שסירובך לא ישמש לחובתך. פה, באירוע האם אתה מסכים – לבית המשפט כל ההודעות ואפשר להתרשם. הפרשנות זו חקיקה והלכה פסוקה זו הלכה פסוקה.

החוק שותק לעניין חיפוש והסכמה ולימים, משרד הפנים מציעים לעגן את החיפוש בהסכמה בחקיקה וכרגע עובדים לפי ההלכה הפסוקה שהיא הלכת בן חיים ולכן טענתי לזה ושה יהיה מונח רגע לפני בית המשפט כשהוא רואה את כל התמונה, אז לא הלכו.

אז האם יש פגם משפטי ומה משקלו? אין תקדים למצב בו בשלב כזה שוקלים פגם שהוא לא במישור של עצם התפיסה. למשל, הלכת לבית משפט בחו"ל כי אין סמכות משפטית, אבל כאן זה ברור. אם באים לשקול פגם אז מתי שוקלים אותו? כל ההלכות ידועות ואין צורך לשנן את ההלכות. אז תמיד עושים את זה בסוף ולא בהתחלה. בסוף של מה? בסוף המשפט ואפילו לא בסוף החקירה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 19-10-19-51782 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-19-51796 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-19-51791 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-19-51787 להב 433 נ' .

טיעון שני אומר, מתוך הלכת בן חיים ניסיתי לומר ויכול ובסוף נאריך את הפגם על ידינו וניתן לו משקל כלשהו, אך אני יכול לומר שבן חיים זו הלכה שנכתבה על שלושה תיקים ובשלושת תיקים, לפי בדיקה זריזה שערכתי, אלה שלושה מקרים ש"נפלו" על נחקרים. לא הזמינו אותם טלפונית. פעם אחת זה מקרה שנופלים עליך בהפתעה ואני חושב שיש הבדל משמעותי בין זה לבין שמזמנים אותך טלפונית, יש סיפק בידך להתייעץ עם עו"ד, מסתכלים מי הנחקרים וזה לא אומר שמדובר על אותם אנשים עם התחכום והמערך המשפטי הקבוע. הרי הם מתנגדים שנסתכל, כי הם טוענים שאולי יש ייעוץ משפטי.

בוחנים על-פי נסיבות המקרה, נסיבות העניין גם. הנחקר של עו"ד חדד אומר "לא דיברתי עם עו"ד חדד, תתקשר אם יש בעיה".

חלק מהנחקרים וזה עלה מהחקירות, בשלב מסוים אומרים "אני מסרב" ומה עושה החוקרת? מפסיקה את החיפוש. מה זה אומר? אנו יכולים לטעון טענה ואני לא יודע כי אין לי את הכלים ואני סבור שגם לחברי ולביהמ"ש אין את הכלים. אני סבור כי אחריתו של דבר מלמד על תחילתו של דבר. אם אתה אומר שאתה לא מסכים יותר ואז עוצרים את החיפוש, אז זה אומר שחשבו שיש הסכמה בתום לב? תום לב זה משהו שצריך לבדוק אותו? אם יהיה כתב אישום אז יעלו את החוקרת על הדוכן בחקירה נגדית, יצלבו אותה, אחר כך יעלו את החשוד שיהיה אז נאשם וביהמ"ש ישפוט. איך אפשר לצפות מביהמ"ש בשלב זה ליתן משקל שתוצאתו משליכה על צו החיפוש? אנו טוענים שמשפטית, בנסיבות המקרה הזה לא ניתן וגם לא ראוי לעשות זאת בשלב הזה.

לשאלת בית המשפט בחקירות מסוימות, כשהעבירה עצמה מבוצעת אגב שימוש במכשיר טלפון אז זה קלאסי, כי אם אתה לא נותן צו כזה החקירה מתמוטטת וביהמ"ש שדוחה צו חיפוש, גוזר "גזר דין מוות" ומצד שני יש מקרים בהם הרלוונטיות של הטלפון מאולצת ואז דוחים את הבקשה ודבר לא קורה ויש את המקרה שלנו, שיש בו גם היזק כי היתה שם התכתבות שאני מבין שנחשפתם אליה בדרך שנחשפתם אליה. אני אומר שפועל יוצא ממה שאמר עו"ד אפשטיין, שהנחיצות של הצו הזה בשלב שאנו נמצאים בו, גם אם אני מניח שהרלוונטיות של צו חיפוש בחומר מחשב היא בינונית ואני מוסיף לזה את הנחיצות ושני פגמים משמעותיים שנפלו, אחד מהן זה בן חיים והשני זה שלא פניתם לבית המשפט ובעניין בית המשפט לא דובר על זה כל כך, אבל המשמעות שהיה לי זמן לפנות לבית המשפט ולא עשיתי כן נדונה בפסיקת בית המשפט העליון ואפילו בתיק הזה, בחלק השני שלו בעניין של אלוביץ', שם אמר כבוד השופט שנכון שאפשר לעשות דברים מסוימים בלי צו בית המשפט, אבל המדיניות המובהקת היא צו וזה לא שהחקירה מתמצת בסוגיית הסמכות.

בהנחה שהחקירה תימשך גם בלי הצו הזה, השאלה האם לאור הנסיבות הללו לא נכון לדחות את הבקשה שלכם לצו – אני משיב: ראשית, מבחינת הסיווג שהציע בית המשפט הנכבד וכמה התיק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 19-10-51782 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51796 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51791 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51787 להב 433 נ' .

הזה "סייברי" ותלוי תקשורת – אז הוא לא תלוי תקשורת ברמה הזו, זה לא עבירות באמצעות הטלפון. גם בית המשפט אמר שזה לא עבירות שהטלפון לא רלוונטי בכלל. צריך להבין, בשלב הזה אנו טוענים שלא פענחנו את כל השרשרת. אנו כן יודעים להגיד שהחברים שהיו בנקודת הקצה פעלו בשליחות של אחרים. כשעלינו לצוות ניו מדיה הבכיר ראינו וכך אני מנתח את הדברים, ראינו חוסר שיתוף פעולה. אני גם לא רוצה להיכנס לפני חבריי, אבל אפשר לשאול שאלות במעמד צד אחד – האם X מעורב, יזם, שילם כסף. האם זה לא חשוב לדעת מי זה ה-X הזה? אם יש X כזה? האם בית המשפט רוצה להגיד שבחיפוש ממוקד כמו שאנו מציעים ואגב, לא שמעתי תנאי שמתווכח עם הסייג. שמעתי רק את ההתנגדות העקרונית.

הצענו מדוד, שקול ומרוסן ואני חושב שאנו ממש נחטא, רשויות האכיפה, נחטא לתפקידנו ויוטל פגם משמעותי ומהותי גם על הקיים. אני לא מקבל את הטענה של כלל הראיה הטובה ביותר. גם על הקיים וגם על פוטנציאל פיתוח החקירה. ראיתי שנטען ועכשיו גם הבנתי מחבריי, שבכתב הערובה נטען שנאסר יצירת קשר גורף בעוד שבהודעות במטרה שישנן לפני בית המשפט יש אמירה קצת אחרת ואני מבהיר לאחר בירור – המגבלה היחידה היא לדבר על ענייני החקירה. רוצה לומר, אין מניעה לדבר עם כל אדם על כל עניין שאינו בחקירה.

אני שב ואומר, בית המשפט יראה גם בהודעות. אין שם שיתוף פעולה ובתיק אין אפשרות מבחינת ה"שרשרת של התיק". יש תיקים שהאופן שהם מתפתחים, בין אם בקבוצה המאוד טכנולוגית ובין אם לאו. בא אדם שלפעמים הוא מתלונן או עד תביעה והוא מספר מההתחלה ועד הקצה וזה לא המקרה כאן. זה "מתגלגל" מהאחד לשני. חלק משובות הנחקרים כאן הן מתחמקות, הוא אומר "אני לא זוכר למי העברתי, ייתכן שהעברתי ל-X" יש אמירות כאלה.

אני לא מקבל עובדתית שאין לעניין הזה נחיצות ואני סבור שלא ניתן לשפוט את עוצמת הפגם בשלב הזה. כן ניתן להגיד את העובדות, מה היה. מה המשקל של זה? אני סבור שאי אפשר לתת לזה כרגע משקל במובן זה שאומר "כתוצאה מפגם". נגיד וביהמ"ש מחליט שיש פגם, אבל אני חושב שיש עוד קפיצה משפטית חסרת תקדים. נניח שהוחלט שיש פגם ואז נאמר שבעקבות הפגם הזה נשלל החיפוש. פה מבקשים לפסול אפילו לא ראייה נגזרת.

בית המשפט מחזיר אותי לסיפור של הפרטיות ולא לוקח אותי לחסינויות. אם אני מסתכל בתיק הזה על אינטרס ציבורי לעומת פרטיות, אז אני לא נותן לזה מעמד ייחודי לזהות המעורבים מבחינת תפקידם. אם כך, אז אני חושב שהצעתנו, כי אני מניח שביהמ"ש גם שופט צוים ויודע כמה חריג ונדיר שמבקשים פגיעה כל כך מצומצמת בפרטים. אם בית המשפט נותן לזה משקל, אז הטענה כאילו החלופית בהקשר הזה, היא שהפגם בא לידי ביטוי בכך שאנו מצמצמים את החיפוש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

בגלל העובדה שאני שומע את הערות בית המשפט שמתייחס לפגם, בגלל שחבריי טוענים כל מיני טענות נגד החוקרים ואפילו לצערי אחד מחבריי גם השיב זדון של הפללה, אז אני מציע כך – נכון אמרתי עותק פורנזי שצריך להישמר? אז שביהמ"ש ישמור את העותק הפורנזי אם לא מאמינים לנו. הרי חוששים שרוצים להפליל בכוונה. אני צריך את העותק המלא מסיבות פורנזיות ולא כי אני רוצה לעיין בו.

בהתייחס לעבירה של הטרדת העד ולמה משום מה מישהו כאן חושב שאנו מקלים בה ראש – אנו לא מקלים בה ראש. הטרדה של עד יכולה להביא למורא ופחד לא רק כלפי העד הספציפי הזה, אלא גם כלפי עדים אחרים שיושבים עכשיו ולוטשים עיניים אל הדיון הזה.

עו"ד אפשטיין מסכם:

הכנתי סיכום מאוד משפטי, אבל לאור דבריו של חברי, אציג את דבריי ואת החומרים שאני מניח שכולם מכירים. דווקא מודל ה-X הוא החשוב וזה מה שגרם לי להסיט את סיכומיי. אזרח במעמד נמוך יותר מבחינת הגנת החוק מאשר חשוד ונאשם במעמד הרבה יותר גבוה מהם. עובדת היותו של אדם חשוד שולפת מן הגנה, מערך שלם של הגנות וזכויות. תמיד נרצה לראות טלפון של חשוד. איזה טלפון של מישהו באולם לא ארצה לראות? תמיד בטוח שהטלפון יצביע על מיסטר X שמדיר את שנתנו. תיקים אבל נמצאים במסגרת מסוימת ואני בטוח שלמדינת ישראל שאני גאה להיות חלק ממנה, מדינת ישראל יש לה הרבה מאוד כלים לדעת מי מבין החבורה הכי רצינית במדינת ישראל שמתעסקת במערכות בחירות קיים. מה אומרים לבית המשפט, שבאו לתחנת משטרה בזכרון יעקב ומישהו אמר מישהו לגיסתו וגיסתו הביאה את הטלפון?

יש אפשרות בתיק ללכת על עקבות, כמו שבמודעות שלנו אנו הולכים על עקבות – ט.א בזירה, נמצא אדם וזה פתח על זה ועל זה. כאן שיטת העבודה של הנחקרים, אופן העבודה של הנחקרים והעובדה שגם נחשפו, אז יש קושי ושמות המשפחה מבלבלים גם אותי בתיק הזה. אבל נחשוב בדבר אחר – ברגע שמובן מאליו, פשוט לנו – זה אמר לזה וזה אמר לזה. השאלה האם יש מיסטר X או לא ולקחת את הכלי של פגיעה בפרטיות? הרי חבריי היקרים והמאוד מוצלחים אומרים שהם לא יודעים האם יש X. הרי מה קשה? אפשר לתת לבית המשפט מזכר, חומר סודי שאומר שהדבר הזה והזה קיים. אנו מבינים את היחס בין ראייה לבין מידע ולכן הרעיון של מיסטר X מסוכן לחופש האדם.

אין אדם שאין בטלפון שלו הרבה X, כולל בטלפון שלי. גם שאלת הצמצום או אי הצמצום, הרעיון שאומר "אנחנו מחפשים את חקר האמת והטכנולוגיה המציאה מכשיר חדש שיכול לחסוך כל דבר אחר, אז מי שנכנס לתחנת משטרה במקום שיקבל עוד מעטה של הגנה, אנו מסירים מעליו הגנה". רוצה לומר, לא צריך לדאוג, גם את X, Y ו-A הם לא יעשו כלום. התמימים האלה שהם כל הארבע שמישיבים פה, אנשים עובדים ויכול להיות מאוד שהמשטרה תגלה שם משהו שיעזור לה למצוא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 19-10-19 51782-10 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-19 51796-10 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-19 51791-10 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-19 51787-10 להב 433 נ' .

משהו לפשע. אני מניח את זה כרעיון. זה מובנה במכשיר הטלפון ומה שאומרים חבריי היום שסיימו את המהלך של אבחנה, הגנה או של מבנה החוק, כי גם החוק יצר איזשהו מבנה לאירוע המאוד טראומתי הזה.

אני מבקש להטיל משקל רב, לשכלל קודם כל את שאלת הצורך שהיא לא אוטומטית, כי אחרת נמצא עצמנו שאדם שבא לתחנת המשטרה יבוא גם בלי רכב, בלי טלפון, גם בלי בגדים. אנו יודעים שכדי לקחת טלפון צריך להגיע לבית המשפט ואני לא מקטין את העבירה.

אשר לדברי חברי – חוק העונשין הוא לא ספר קומדיה וכל סעיף בו חשוב וחוק העונשין מתייחס לאנשים ולא רק לעבריינים. אמרתי שהתיק קשה, כי גם נשאלת השאלה איפה, אולי אפשר ואולי אי אפשר. אם נכנסים למסלול חוקי אז צריך להיות פורמאלי. אי אפשר להיות לא פורמאלי בתחנת המשטרה וזה קורה הרבה פעמים, אנו מסתדרים ואני לא מגדולי המבקרים. כולם יודעים להסתדר עם תחנת המשטרה, אבל אי אפשר להיות במסלול לא פורמאלי בתחנת המשטרה ולהגיד גם בבית המשפט שזה מסלול לא פורמאלי.

התקווה למצוא משהו לא מספיקה בצו.

ב"כ המבקשת:

הרצון של לחסוך זמן ולא לעשות דיון במעמד צד אחד יכול ליצור רושם מוטעה. לא אמרתי מי X ולא ספקולציות ולא המצאתי X (מציג לבית המשפט חומר ראיות). זו דוגמא אחת שמצאתי תוך כדי לעניין נחיצות. הוספתי דוגמא ואמרתי שזו לא איזו הודעה מוחלטת. לא רמזתי מיהו X, לא אמרתי שיש פרסונה ספציפית שקוראים לה כך וכך, אך הצגתי לבית המשפט מה שהצגתי.

עו"ד אפשטיין ממשיך לסכם:

בטיעון של חברי ונעים לראות שפרקליט עושה פעולת שוטר, אך הטיעון של חברי מתעלם ומה שהוא אומר זה "תשמע, היום אין צורך לדון". הרי תמיד לחקירה זה יכול לחסוך משהו. השאלה לפתחו של בית המשפט היא מה יקרה בפעם הבאה? התשובה פשוטה – או שיעשו בצווי הבוקר עוד 4 ניירות ביום בכל הארץ וביהמ"ש על משמורתו יסתכל ויאשר או לא יאשר וכולנו יכולים לעשות סימולציה, שאם היו באים לבית המשפט לפני החקירה עם ההתכתבויות, אז השופט רואה ויודע. אשר לסימולציה, אם היתה קורית בסוף אז אני לא מאמין שביהמ"ש לא היה נותן את הצו. פה אני שמח שחברי קם – זה לא יכול להיות גן ילדים ושמדינה אשר לא עושה את החובה טוענת לצורך ולבעיה שנוצרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

אם הייתי בתיק רצח יכול שהיה לי יותר קשה. אם הייתי נאשם שותק אז יכול והיה לי יותר קשה, כי אם הטלפון מסתיר את מקום המחבוא של השודדים היה לי קשה. אבל הטלפון עכשיו עושה נעים, יותר טוב ממה שיש, קצת, אולי כן ואולי לא. אז מתי אנו נסדר שהעסק יעבוד מסודר? יש גבול לכמות החומר להעמיס על בית המשפט, אז אולי רק בראשי תיבות: אנו בפירוש בעולם האזנת הסתר ולא בעולם הראיה החפצית, ז"א הפרי המורעל והדבר הזה פועל נגד חבריי. אנו לא יודעים האם נפל הפגם אז הוא נפל ונדמה לי שזה עוד העמסה על זכויות האדם להגיד שפגם שנפל אני יודע לתקן. אני מקבל עכשיו צו בדיעבד ואגב, בדיעבד, צומצם וכל המילים. חבריי הזכירו את הלכת "בן חיים" ואנו אחרי "בן חיים", גם על דעת חבריי. ראיתי פס"ד של "יונייטד סטייטס" וכולם מבינים את ההבדל בין 32, לתפוס את הברזל לבין ההיגיון. לא תהיה עוד הזדמנות להבהיר את המאבק הזה ואת הצורך בסדר הזה כמו בתיק הקטן-גדול הזה.

ב"כ המבקשת:

אני מנסה להראות בעוד דוגמאות על הנחיצות.

עו"ד אפשטיין:

אני מתנגד, זו לא שיחה חופשית. חברי טוען בין לבין ונכון, הנחיצות זו בעיה שלהם.

ב"כ המבקשת:

אני מפנה להודעתו של אודי לעניין הנחיצות, לעניין התשובות הכאילו מתחמקות ושנמצא לזה תשובות בטלפון – שורות 111-118 לעדות יהונתן אורי. כן מפנה לשורות 88-91.

עו"ד חדד:

ננסה לצעוד כאן בצורה מאוד ברורה – אנסה לטעון את הטענות בצורה מאוד סגורה ואנו חושבים שאי אפשר לצאת למסלול הזה בלי להתחיל בהוראות החוק. נתחיל בסעיף 32 ב"..." (מצטט הסעיף). פה לוקחים טלפונים שהם של הליכוד, מי שקבע את המושג שטלפון או מחשב זה חברי, דוקטור חיים והוא זה שאמר שלמעשה טלפון הוא מחשב. אז קודם כל, עצם התפיסה של הטלפון היא לא חוקית, כי מדובר בתפיסת מחשב לפי סעיף 32ב'.

אזכיר מה שעלה מהתשובות של סגן ניצב צחי – מגיע עופר לחקירה כשהוא בלי טלפון סלולארי. סגן ניצב אחר בלהב 443 אומר לעופר שיביא לו את הטלפון "אין לי טלפון" והוא לא אמר לו שהוא חייב למסור את הטלפון או שהוא יכול לסרב והוא לא אמר לו שלסירוב לא תהיה משמעות. הוא אמר "אתה חייב להביא את הטלפון" ואז הוא הולך איתו יד ביד לרכבו אשר מחוץ לה ועושים מעין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

חיפוש, תופסים את הטלפון ולוקחים אותו. קודם כל, עצם השגת הטלפון מקורה בחיפוש לא חוקי והאירוע הזה קורה לפני שאפילו מתחילה החקירה. ז"א, הוא רק מגיע לשם ואני חושב שטרם הזהירו אותו. לוקחים את הטלפון ותופסים אותו בחיפוש לא חוקי ומכאן קורה הדבר המדהים הבא – מבקשים ממנו לפתוח את הטלפון, אין צו לפני כן ובהקשר הזה, ממה שאומר כבוד השופט עמית ובהלכה לעניין אלוביץ, אשר אומר שכשיש אפשרות להשיג צו חיפוש אתה לא יכול לסמוך על ההוראות המוקנות לך לפעול ללא צו וקל בחומר בדברים של חדירה לפרטיות.

כשאתה חוזר לך לתוך המחשב, כשאתה מסתכל בצפונות ליבך ללא היתר, הדבר הזה חמור שבעתיים. יש אפשרות לעשות זאת עם סמכויות של שוטר, אך בחדירה למחשב אין אפשרות כזו. סעיף 23א(ב) אומר כי "על אף הוראות פרק זה לא ייערך חיפוש בסעיף קטן א' אלא על-פי צו שופט לפי סעיף 23..." (מצטט את הסעיף).

זאת אומרת שלהסכמה אין משמעות ומדובר בחיפוש מיוחד שאי אפשר לעשות אותו בהסכמה. ירצה האדם להסכים עד עמקי נשמתו לחיפוש כזה, הוא לא יכול לפי החוק, אלא רק עם צו של שופט.

מסתבר שאפילו הסכמה כפי שביהמ"ש העליון מגדיר אותה ואנו יודעים מה היא הסכמה מדעת, מודעת, לא היתה פה. סגן ניצב צחי העיד בהגנותו שלא אמרו לאף אחד שמותר לו לסרב. להפך, אנו יודעים מה תחושת המחויבות של נחקר בחדר חקירות וזה לא בית קפה. העובדה שארבעה אנשים הגיעו לחדר חקירה ושארבע אנשים הסכימו לחיפוש לא מרצונם הטוב והחופשי, אלא מתוך זה שהרגישו עצמם מחויבים לחיפוש. למה? כי כשאתה ביחידת העילית של משטרת ישראל וחוקר אותך סגן ניצב ומבקש לפתוח את הטלפון – אנו כבני אדם מעוגנים בציות וזה מה שהוביל את האנשים לפתוח את הטלפון, בהסכמה שלא מדעת, שהתקבלה בלי שנאמר להם שהם יכולים לסרב, בלי שנאמר להם שלסירוב הזה אין משמעות נגדם ושם אנו נמצאים.

מה חברי מנסה לעשות? הוא מנסה לפתות את בית המשפט, להתיר את החדירה למחשב בגלל הודעות שמצאו שאולי אפשר יהיה למצוא בעקבותיהם עוד הודעות. אבל החטא הוא בהודעות הראשונות. אי אפשר להשיג הודעות בחטא שפוסל את ההודעות האלה ואז לומר "רגע, תראה מה מצאתי. בית משפט, בוא, תלבין לי את הראיה הזו". היום מבקשים מביהמ"ש להלבין את הראיות שהושגו שלא כדין.

בדיוק בנושא הזה ישב על המדוכה בית המשפט העליון, כבוד השופט מדליס והשופט דנצינגר, בעניינו של פרחי נ' מ"י, שם גם בית המשפט העליון בשאלה האם אפשר להלבין ראיות שהושגו שלא כדין – זה שמבקרים אחורה, זה לא אומר שצריכים לחטוא כדי להגיד שחטאנו.

אומר בית המשפט העליון: "אופייה ותוכנה", שם היתה ראיית ד.נ.א. שהושגה שלא כדין ואז אומרים שהיה כדין "...". (מצטט) ואומרים שלא נלבין את הראיה הפסולה באמצעות אותה ראייה. כאן רוצים להלבין את הראיה שהוצגה. הצילומים הם בדיוק אותן ראיות ששיגו בעקבות הצו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

אני חושב שהיה צריך לעצור ולהמתין לצו של בית המשפט.

לשאלת בית המשפט מה היה קורה אם היו מגיעים עם הנתון הזה בלבד, ללא החומר של הטלפונים והיה צריך להחליט האם ליתן צו מדוד אם לא, והאם זו לא שאלה בעלת משמעות ובנוסף, כשמוספים לזה הפגמים שנפלו, מה המשמעות של זה? האם זה יוצר חוסר יכולת לשאלה של האפשרות להוציא צו כזה בדיעבד, אני אומר הלבנה וזה צו שונה בכל זאת – אני משיב: בענייניו של פרחי – הרי ברור שהמעשה הנוסף שעשתה המשטרה כדי להשיג את הד.נ.א. שלו – היה כשר. זו נקודת המוצא של פרחי. אך ביהמ"ש העליון אמר שאל לנו להלבין באקט מיוחד פסול מוקדם. מרגע שקיים פסול כזה אין אפשרות משפטית להלבינו. במיוחד כשמדובר בראיות זהות. אצלנו הן זהות ממש.

החשד הסביר בענייניו של חברי חיים שיש מספר סיפור שמכיר את כל האירוע ומסר למשטרה, ובעקבות הסיפור שלו אנו יכולים לבוא ולחקור את כולם – מה שקרה פה שהחקירה התקדמה עקב בצד אגודל או באופן מתגלגל, זה אומר שאלמלא החקירות שנעשו לא היו להם חשד סביר. החשד הסביר בא לעולם בעקבות הנתונים שמצאו בטלפונים סלולריים בחיפושים שאינם חוקיים. בכל מקרה, משעה שהדבר נעשה לשאלה הזו יש משמעות אך היא מוגבלת לאור הלכת בית המשפט שאומרת שאי אפשר להלבין ראיות. לו היו מזמינים את פרחי ולוקחים ממנו ד.נ.א. – אלמלא אותו פגם ראשוני לא היתה מגלבה לאסוף את הבדל ולמצוא את הראיה להרשיעו בעבירה. אך בית המשפט אמר שמדובר בדבר שהוא פסול מיסודו. מה שקרה לפני כן משפיע על מה שקורה כעת. הסיבה שהם לא ביקשו צו מביהמ"ש היא פשוטה – לא היתה להם עילה לבקש זאת. מדובר על יחידת עילית של המשטרה. היתה להם סיבה שלא לפנות לבית המשפט, ואם חיפשו לעשות קיצור דרך אזי זה חמור יותר.

היתה שאלה שלישית – האם יש משמעות לסוג החשד במובן זה שביהמ"ש יכול לומר שלא דין רצח כדין שימוש לסמים לצריכה עצמית. ביהמ"ש אומר שהכלים החקירתיים בעבירה אחת לא נכונים לתיק אחר. אני סבור שזו חובת בית המשפט. אני סבור שהעיקרון בשיטת המשפט הישראלי – הוא עקרון המידתיות. לא יתכן שאת הנשק האטומי נפעיל ביחס לאירוע התפרעות באחת הערים, למרות שלכאורה אנו יכולים. אין מגבלה חוקית. אנו יודעים שהעבירה בעונש בצידה גבוה יחסית – היא עבירה חמורה.

יש משמעות לסוג החשד שנחקר. חשד לגבי עבירה חמורה מאוד מצדיק כלים חמורים מאוד. לא דין הטרדת עד שבאים לעד ומאיימים עליו כשהם תמושים בנשק – ואומרים לו שאם יעשה כך או כך יפגעו בו, לבין מקרה שבו שולחים רכב של ברסלב להשמיע 10 פעמים מלל קצר מאוד. מלל שיש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

בו משום פגיעה פוליטית והוא משמיע דברים שעד הראיה אמר. האירוע מצולם ונשלח לכתבים במהלך קמפיין בחירות. בזמן זה יש פרסומים של חקירת פילבר, ויש חשש שזה יזלג. האירוע הזה הוא גימיק כדי שהתקשורת תשדר מה שהוא אמר לראיון שלו לעמית סגל. אי אפשר להתעלם מההקשר. אני מוכן לקבל את זה שזה לא רעיון נבון ואף מטופש. זה בוודאי ממקם אותנו באזור מסוים של חומרה. ואזי אנו צריכים לשאול עצמנו – האם בתיק שכזה פעולת לקיחת טלפונים היא פעולה נכונה. ואז אי אפשר לראות את כל השתלשלות העניינים. בעבר דוקטרינת הגנה מן הצדק, יכולה היתה להיות רק בשלב המשפט. אך בית המשפט החל להכיר בדוקטרינה זו גם בשלבים מוקדמים יותר, בחיפושים, חילוטים, ועוד. אלו כללי צדק. מה יקרה אם ניתן צו? נלבין להם את הראיות? נמלא את החסר בתיק?

אם מישהו מגיע ללא טלפון לחקירה, מותר לו שלא יחטטו לו בטלפון. אפילו אם זה שוטר בכיר. ואז הוא מוצא עצמו שמלווים אותו לרכב בכדי שיביא את הטלפון. זה דבר נורא ואיום. הוא מחייב כאן ועכשיו. ביהמ"ש חייב לגבות מחיר על התנהלות שערורייתית.

להגנה מן הצדק יש תכלית מחנכת גם. להלכת יששכרוב יש תכלית מחנכת. לו היינו מדברים על מקרה אחד, אז אולי לא צריך לחנך. אך זו שיטה. זה לא רק ארבעת אלו, גם השניים שהסכימו על בסיסם הגיעו לאחרים. זה דבר פסול מיסודו.

בית המשפט אמר שהוא רואה הרבה תיקים. בית המשפט ישאל עצמו מתי הוא ראה אירוע שכזה, שבו על סוג כזה של עניין יחידת עילית חוקרת ותופסת טלפונים. למה שעד שכזה יזכה להגנה הרמטית יותר מעדים אחרים? זו פרקטיקה.

בנוסף, התראיין עו"ד של עד המדינה מיד כשזה פורסם, ואני מצטט: "פילבר לא הרגיש מוטרד בזמן אמת וגם לא בדיעבד...". אני חושב שזה חשוב גם אם עד המדינה רואה את זה, ולשאל אם הוא רואה בזה אירוע מינורי למה התגובה לא פרופורציונלית?

אנחנו אומרים שהכל פסול זה לא פירות העץ המורעל אלא העץ מורעל ובמיוחד לאחר הפסיקה בעניין פרחי.

עו"ד סבג: לאחר שחבריי טענו לעניין ולעומק איני מתכוון להאריך ורוצה להצטרף לכל הדברים ולומר לבית המשפט בצורה טלגרפית מה יש כאן: יש כאן פעולה של משטרה בניגוד לחוק, ועל כך דומה שאין מחלוקת.

עו"ד ויסמונסקי: אני מתנגד לכך. יש מחלוקת.

עו"ד סבג:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 19-10-51782 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51796 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51791 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51787 להב 433 נ' .

לא צריכה להיות מחלוקת שנפלו פגמים כאן, ביחס לעבודת המשטרה, לגבי החיפוש – בניגוד להלכת בן חיים והפגם השני הוא בכך שלא פנו לביהמ"ש על מנת לקבל צו חיפוש, כעניין של שיטה ולא טעות. בעקבות אותן פעולות לא חוקיות התקבלו תוצרים. עשו את אותן 4 טעויות עם 4 נחקרים אם לא שישה. בעקבות זאת עלה צורך בצו. בעקבות זאת – נוצר שרץ – שזה המסמכים שמגישים כאן שהתקבלו שלא כחוק.

הלקוח שלי נחקר בשלב מאוחר יחסית, ואני רוצה להאמין שעצם היותו מנהל או מקורב לא צובע אותו כמו הדימוי שהציג חברי כחשוד. החשד הסביר נוצר בעקבות דבר זה. כעת לבוא לבית המשפט עם נתונים אלה ולהציג את בית המשפט כביכול בפני דילמה, שללא החדירה ובלי תוצרי החדירה שהושגו בניגוד לחוק, החקירה תינזק ולא תתקדם, ואז זה יהיה "אשמת" בית המשפט. אני סבור שטיעון שכזה לא צריך לבוא. בכל הכבוד, אם בית המשפט יתיר חס וחלילה שימוש בתוצרים אלו, הדבר הזה עלול לפתוח פתח ולקבע פרקטיקה שהיא פסולה מיסודה. לסיכום, אבקש לדחות את בקשת המדינה ולא להיעתר לה גם חלקית.

עו"ד ויסמונסקי:

לשאלת בית המשפט האם לא נכון לבצע הבחנה בין השניים שנחקרו מוקדם יותר והשניים שנחקרו מאוחר יותר, לגבי שאלת החשד והזיהום, אני מפנה את בית המשפט לעדויות שכן אינן גדולות בהיקפן. יש שילוב: יש דברים שנמסרים על ידי הנחקר, וחלק מהדברים קושרים אחרים. האמירות האלה אינן תלויות בחיפוש שאולי ייקבע לגביו שנפלו בו פגמים. שנית, יש עוד אנשים שנגבו מהם עדויות, הם זומנו לחקירה, ומחליטים תוך כדי שמזימים את החשד. הקביעה שההגעה למאוחרים היא הגעה שבבסיסה פגם – יש דרגות גבוהות יותר של פגם. אין מקרה שנכנסו לתהליך הסכמה ולא מילאו חלק מההסכמה.

עו"ד חדד:

הסתבר במהלך הדיון שיש קבוצה סודית מסווגת שלתוכה הוקלדו הודעות, וביהמ"ש לא זכה לראות זאת. אי אפשר להתעלם ממנו, גם בשלב בו אנו נמצאים עכשיו.

עו"ד ויסמונסקי: גם אני כשאני מתייעץ בבית המשפט אני מתייעץ עם אנשים מתחתי ומעליי.

החלטה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

לפני בקשות להוצאת ארבעה צווי חיפוש בחומר מחשב, וזאת ביחס למכשירי הטלפון האישיים של החשודים בעבירה של הטרדת עד. מדובר ב-4 מכשירי טלפון שנתפסו במהלך חקירת החשודים. מושא העבירה הוא עד המדינה בפרשה שכונתה פרשת 4000. עד המדינה הגיש תלונה ביום 4.9.19 לפיה רכב הגיע בסמיכות לביתו והשמיע קריאות במערכת הכריזה ובאמצעות הקלטה חוזרת הכוללת קריאות שיחזור בו מעדותו וכוללת דברים בגנות התנהלותו.

לאחר הגשת התלונה החלה חקירה אשר הובילה למעורבים שונים. על פי החומר בתיק מעורבותו של מר עופר גולן החשוד בתיק זה, הייתה משמעותית. במהלך חקירת החשוד, בהסכמתו, עיינה החוקרת במכשיר הטלפון של החשוד. אין מחלוקת שמדובר בחיפוש בחומר מחשב לכל דבר ועניין. אין עוד מחלוקת כי כאשר החשוד גולן התייצב לחקירה בעניינו, לא החזיק בידו את מכשיר הטלפון ולכן הוא התבקש על ידי היחידה החוקרת להגיע חזרה לרכבו כדי להביא עמו את מכשיר הטלפון, ולשם כך אף התלווה אליו קצין בכיר.

בשלב מסוים בחקירה, החשוד התנגד להמשך החיפוש והחיפוש אכן הופסק, לא לפני שצולמו צילומי מסך של המכשיר, ואף נעשה ניסיון לקבל הסכמת החשוד לעיון בתכתובות נוספות. בעניין אחרון זה קיימת מחלוקת בין הצדדים, בעוד ב"כ החשוד טוען כי החוקרת בתיק הספיקה לעיין בתוכן התכתובות האחרות, ב"כ המבקשת טען כי למשמע התנגדות החשוד הופסק העיון באופן מיד.

יום לאחר מכן נחקר מר ישראל איינהורן, שאף בעניינו התבקש חיפוש בהסכמתו במכשיר הטלפון שלו. כך גם בעניינו של חשוד אחר – מר יונתן אוריך, ביום 27.10.19, וכך גם לגבי חשוד נוסף – מר יוסף שלום – באותו יום.

עיון בחומר הראיות בתיק מלמד כי נערכו חיפושים מסוימים במכשירי הטלפון של החשודים, וזאת בהסכמתם, אך נטען בפניי כי נפלו פגמים רבים באותו הליך חיפוש, פגמים אשר צריכים להוביל למסקנה, כך לשיטת ההגנה, שאין מקום להיעתר לבקשה למתן צו שיפוטי מאוחר שעלול להכשיר בדיעבד פגמים שנפלו בהליך החקירה.

ב"כ החשודים טענו כי נפל פגם בעצם החיפוש בחומר מחשב, מבלי שהתבקש מביהמ"ש, מבעוד מועד – צו שיפוטי כנדרש בסעיף 23א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], התשכ"ט-1969. כמו כן, נטען כי הסכמת החשודים לחיפוש במכשירי הטלפון, לא היתה "הסכמה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

מדעת", במובנה לפי הלכת בן חיים, אלא חיפוש במהלך חקירה ארוכה, כאשר הסכמת החשודים – לאו הסכמה היא.

כמו כן, נטען כי נפל פגם בדרישה מהחשוד עופר גולן לחזור לרכבו על מנת להביא עימו את מכשיר הטלפון הנייד שנותר ברכבו, והכל בליווי קצין משטרה.

ב"כ המבקשת הסכים שהחיפוש נעשה בניגוד לנוהל שגזרה המשטרה על עצמה, לפיו יש להחתיים את החשוד על טופס לפיו הוא מסכים לחיפוש במכשיר הטלפון, וכי הוא מודע לזכויותיו, לאפשרות לסרב לחיפוש, ולכך שלא תהיה משמעות ראייתית לחובתו בשל סירובו.

ב"כ המבקשת טען כי ככל שנפל פגם, הרי שאין מדובר בשלב בו נבחנות המשמעויות של הפגם וכי מדובר בשלב מוקדם של ההליך, במסגרת בקשה למתן צו חיפוש, והרי טענות נגד קבילות תוצרי חקירה – דינן להתברר במהלך התיק העיקרי.

קיימתי דיון במעמד שני הצדדים, ועיינתי בחומרי החקירה בתיק. על אף השלב הדיוני בו נמצאת החקירה, התקיים דיון במעמד הצדדים כולם, וזאת על פי החלטתי מיום 29.10.19, ומשלא מצאתי כל הצדקה לקיים את הדיון במעמד צד אחד, לאחר שהחשודים היו מודעים לבקשה ובהעדר חשש לשיבוש.

לאחר דיון ארוך במהלכו נחקרו נציגי המבקשת בחקירה נגדית על ידי באי כוח החשודים, הגעתי למסקנות הבאות:

אכן נפלו מספר פגמים בהתנהלות היחידה החוקרת אל מול החשודים בתיק זה.

ראשית, חיפוש ותפיסה של מכשירי הטלפון מבלי שקדמה לכך בקשה לבית המשפט להוצאת צו שיפוטי הוא פגם משמעותי. הדברים נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בעבירה מיום 29.8.19 שלגביה הוגשה תלונה ביום 4.9.19, שעה שהחשודים נחקרו בסוף אוקטובר 2019, וחלף זמן בין המועד בו עלה שמם של החשודים כמעורבים לבין מועד חקירתם. בזמן זה, ניתן היה לפנות לבית המשפט בבקשה להוצאת צו שיפוטי.

הדרישה מאחד החשודים שהתייצב לחקירתו מבלי מכשיר הטלפון הנייד לחזור על עקבותיו ועוד בליווי שוטר, רק כדי לחזור לחקירה עם המכשיר, מעצימה את הפגם בהימנעות המשטרה מבקשת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 19-10-51782 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51796 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51791 להב 433 נ' .
- צ"ח 19-10-51787 להב 433 נ' .

להוצאת צו שיפוטי. עובדה זו מלמדת על תכנית חקירה שכוונה מראש לחדירה למכשיר הטלפון (מבלי צו שיפוטי).

שנית, אני מסכים עם טענת הסנגורים כי הסכמת החשודים, מבלי שהוסבר להם בדבר זכותם להתנגד לחיפוש וכי התנגדות לחיפוש לא תשמש כראיה לחובתם, לאו הסכמה היא. בפרט הדברים נכונים, עת מדובר בחיפוש בחומר מחשב שהוא מכשיר הטלפון הנייד האישי .

שלישית, אופן החיפוש שנעשה בטלפונים של החשודים, בכל הכבוד, היה כרוך בתיחום שאינו מוגדר לגבי פונקציות החיפוש וגבולותיו. במהלך החקירה, כך ניתן להתרשם, עיינה החוקרת בחומרים ממכשיר הטלפון, כאשר מדובר בחיפוש בלתי מאורגן ומעט מאולתר, על אף שניכרת בו שאיפה לחיפוש חומרים הרלוונטיים לאירוע ההטרדה בלבד.

רביעית, עיון בחומר החקירה מלמד על קיומו של חשד סביר בעוצמה גבוהה כי החשודים היו מעורבים בקשירת קשר לעבירת הטרדת עד, כאשר מדובר במספר מעורבים שחברו יחדיו לצורך מטרה זו.

חמישית, צווי החיפוש המבוקשים יכולים לסייע בקידום החקירה ובשפיכת אור על עומק מעורבותם של החשודים ואף על מעורבים אחרים.

שישית, השתכנעתי כי אופן החיפוש שהוצע על המבקשת בנספח א' לבקשות, בעניין הנחיות מחלקת הסייבר לחיפוש "מדוייק" של חומרי חקירה וראיות הקשורות לאירוע המסויים, לצד המנגנון המוצע שם, יכולים לצמצם את הפגיעה בזכויות החשודים לפרטיות.

שביעית, אני מקבל את טענת המבקשת כי דחיית הבקשות להוצאת צווי החיפוש עלול לפגוע בחקירה.

מדובר במלאכת איזון בין אינטרסים מנוגדים בעלי חשיבות רבה. מחד, האינטרס הציבורי במיצוי חקירה בגין עבירה של הטרדת עד, על החומרה הרבה הכרוכה בעבירה זו, במישור טוהר ההליך המשפטי והחשש לפגיעה בו, לצד חקר האמת ביחס למעורבים שנחקרו ולמעורבים נוספים. מנגד, אין להמעיט ערך בחשיבות ההקפדה על זכויות החשוד. חיפוש ללא צו שיפוטי, במכשיר הטלפון האישי של החשוד, צריך להתבצע בתוך הליך מבוקר, מסודר, שקוף, ולא מאולתר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

ציינתי את הפגמים שנפלו בפעולת היחידה החוקרת, אך אין לבטל את השיקולים מנגד. החשודים הסכימו לחיפוש במהלך החקירה שקדמה לה אזהרה כדין ולאחר שניתנה להם הזכות להיוועץ בסנגור. מיד עם הבעת התנגדות להמשך החיפוש, פסק החיפוש, ללמדנו שאין מדובר בפגיעה מכוונת או פגיעה בחוסר תום לב. כמו כן, וגם לאחר שהוגשו הבקשות לצווים, הסכים אחד החשודים לצו החיפוש השיפוטי (אך שינה את טעמו, מאוחר יותר). עוד יש לציין כי אחד החשודים (יוסף שלום), הסכים לחיפוש במכשיר הטלפון, רק לאחר שחקירתו הופסקה, קיבל ייעוץ משפטי, ואז חזר והסכים לחיפוש.

שאלתי את עצמי, האם הייתי נעתר לבקשות שבפניי לו היו מובאות לפני שבוצע החיפוש המאולתר במהלך החקירה. אני נוטה להשיב על שאלה זו בחיוב, שכן התשתית הראייתית שהתגבשה באותו שלב, הצדיקה זאת, ויש בסיס להניח שגם לולא החיפוש המאולתר במהלך החקירה, התשתית הראייתית הייתה מספקת ביחד לכל אחד ואחד מהחשודים לצורך הוצאת צו חיפוש בחומרי המחשב. כמו כן, ולנוכח העדויות, ברור כי מכשיר הטלפון היווה אמצעי תקשורת מרכזי בין המעורבים השונים, ומכאן חיוניות הצווים לחקירה.

שאלה אחרת היא, האם הפגמים שנפלו מצדיקים דחיית הבקשה למתן הצווים, כאשר הבקשה שבפניי מדודה ומתוחמת בזמן ובתוכן, וכוללת אפשרות לבקרה שיפוטית קפדנית, תוך מזער אפשרויות הפגיעה (הנוספת) בחשודים.

המצב המשפטי הקיים, תפיסת חפצים, לרבות מחשבים, איננה מותנית בצו חיפוש שיפוטי (ראו רע"פ 9420/16 שמואל מגד מדינת ישראל (2017)). עם זאת, היה על היחידה החוקרת להצטייד בצו שיפוטי בטרם ביצוע פעולת החיפוש. בהעדר צו שיפוטי, ולמצער, היה על היחידה החוקרת לקבל מהחשודים הסכמה מדעת, במובנה לפי הלכת בן חיים. אופן החיפוש הלא מאורגן במהלך החקירה, תוך עיון במכשיר הטלפון בנוכחות החשוד, מעצים את הפגם בו. הדרישה מאחד החשודים לגשת חזרה לרכבו כדי להצטייד במכשיר הטלפון מוסיפה נדבך נוסף של פגיעה בחשודים. למרות כל האמור, יש לזכור כי המדובר בשלב כה מקודם של ההליך המשפטי, שלב בו נבחנים הדברים במשקפת של "יסוד סביר לחשד", שלב בו לא נקבעים מסמרות בשאלות של קבילות ופסילת ראיות. יש להניח כי טענות החשודים יידונו בעתיד, אם יוגש כלל כתב אישום בתיק זה. בניגוד לנטען על ידי החשודים, אין בהחלטתי כדי להכשיר את הפגמים שנפלו, משטענותיהם שמורות להם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

- צ"ח 51782-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51796-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51791-10-19 להב 433 נ' .
- צ"ח 51787-10-19 להב 433 נ' .

לנוכח השלב הדיוני הנוכחי, וגם לאחר התחשבות בפגיעה בזכויות החשודים ובפגמים שנפלו בחקירה, מצאתי, לאחר התלבטות, לקבל את בקשת המבקשת לצווי החיפוש המדודים ואשר מציעים חיפוש "כירורגי" ומוגדר, תחת פיקוח שיפוטי צמוד.

צווי החיפוש יבוצעו לפי המוצע בנספח א' לבקשה. המיון הראשוני, לפי הפרמטרים שצוינו בנספח, יבוצע על ידי חוקר שאיננו שייך ליחידה החוקרת הרלוונטית, ויובא לעיון בית המשפט בלבד, שיעיין בו שייתן הוראות בהמשך.

החלטתי זו תיכנס לתוקף ביום 1.11.19.

ניתנה היום, א' חשוון תש"פ, 30 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

עלאא מסארווה, שופט